Udskrift

INTERVIEW MED TRE STUDERENDE

Asger

Interviewer: Asger, hvordan bor du? På kollegium eller ...?

Asger: Nej, jeg bor stadigvæk hjemme. Interviewer: Hm hm. Er du glad for det?

Asger: Jaaa ... men det lyder jo ikke særlig sejt, når nogen spørger.

INTERVIEWER: Men du er alligevel glad for det?

Asger: Ja, jeg har et stort værelse, og jeg bor gratis, og så skal jeg heller

ikke betale for maden. Men det er selvfølgelig irriterende, at min mor hele tiden kommer og banker på og spørger om alt muligt, også når jeg har venner på besøg. Hun synes altid, vi skal have et eller andet, og så kommer hun med te og kaffe og kager. Og så snakker hun og spørger mine venner om alt muligt. Det kan godt

være sådan lidt æh ... ja, sådan lidt pinligt.

INTERVIEWER: Når du bor gratis, har du så ikke nogen pligter derhjemme?

Asger: Njaaa, jeg laver mad en gang imellem, men det er min mor, der gør

rent, og hun vasker også mit tøj.

INTERVIEWER: Tænker du på at flytte? Asger: Ja, men ikke endnu.

Mona

INTERVIEWER: Hvad med dig, Mona? Hvordan bor du?

Mona: Jeg bor på Vesterbro i en lille toværelses lejlighed, ... en meget lille

toværelses lejlighed

Interviewer: Hvor stor er den?

Mona: 34 m^2 .

INTERVIEWER: Ja, det er ikke meget. Men er du glad for at bo der?

Mona: Ja, det er meget centralt. Jeg kan cykle til skole. Og jeg er vild med

at have min egen lejlighed. Ja, altså, det er sådan set ikke min.

Det er min mor og far, der har købt den.

Interviewer: Så du bor gratis?

Mona: Nej, nej, jeg betaler husleje. Og det er mange penge, for jeg har kun

min SU og så mit weekendjob i Irma.

INTERVIEWER: Du har ikke tænkt på at bo sammen med nogen?

Mona: Jo, jeg tænkte faktisk først på at finde et bofællesskab, men jeg kan

godt lide, at jeg selv kan bestemme alting. Og det kan man jo ikke, hvis man bor sammen med nogen. De vil selvfølgelig også

bestemme. I hvert fald hvis det er en pige.

INTERVIEWER: Ja, det er klart.

Mona: Og så er jeg også et rodehoved. Mit snavsetøj ligger tit på gulvet i

badeværelset, og det er ikke hver dag, jeg vasker op og sådan

noget.

INTERVIEWER: Ja, det er jo ikke alle, der bryder sig om det. Men føler du dig

aldrig ensom?

Mona:

Jo, nogle gange. Og det kan man også godt se på min mobilregning.

Jeg har ikke boet så længe i København, så jeg kender ikke så

mange endnu.

INTERVIEWER:

Hvor længe har du boet her?

Mona:

I fire ... i fire en halv måned.

Igor

Interviewer:

Interviewer:

Hvordan bor du så, Igor? Også i lejlighed eller ...?

IGOR:

Jeg bor på kollegium. Er du glad for det?

IGOR:

Ja, men jeg vil gerne snart flytte.

Interviewer:

Hvorfor det?

Igor:

Jo, for jeg går på universitetet på Amager og mit kollegium ligger i Herlev, så det tager ret lang tid at komme fra det ene sted til det andet. Og så har jeg næsten boet her i fire år, så der er mange af dem, jeg kender, der er flyttet. Og de nye der kommer ... de larmer ret meget, synes jeg. Og så roder de i køkkenet. Og jeg gider bare ikke gå og vaske op efter dem. Men somme tider kan jeg ikke lade

være. Jeg kan ikke fordrage rod i køkkenet.

INTERVIEWER:

Hvor vil du gerne flytte hen?

IGOR:

Jeg vil selvfølgelig gerne have en lejlighed i centrum. Nej ... bare en lejlighed. Men det er alt for dyrt. Her på kollegiet betaler jeg min husleje, og det er det. Hvis jeg får en lejlighed, så skal jeg også betale el og varme og internetadgang og fjernsynslicens og alt

muligt. Og det er jo med i huslejen her.